

CHƯƠNG 21: ÔNG I-XA-ÁC CHÀO ĐỜI

¹ĐỨC CHÚA viếng thăm bà Xa-ra như Người đã phán, và Người đã làm cho bà như Người đã hứa.

²Bà Xa-ra có thai và sinh cho ông Áp-ra-ham một con trai khi ông đã già, vào thời kỳ Thiên Chúa đã hứa. ³Ông Áp-ra-ham đặt tên cho đứa con sinh ra cho ông là I-xa-ác, đứa con mà bà Xa-ra sinh ra cho ông.

⁴Ông Áp-ra-ham cắt bì cho I-xa-ác, con ông, lúc nó được tám ngày, như Thiên Chúa đã truyền cho ông. ⁵Ông Áp-ra-ham được một trăm tuổi khi sinh được người con là I-xa-ác. ⁶Bà Xa-ra nói: “Thiên Chúa đã làm cho tôi cười; tất cả những ai nghe biết sẽ cười tôi.”

⁷**Bà còn nói:** “Ai dám báo trước cho ông Áp-ra-ham rằng Xa-ra sẽ cho con bú? Thế mà tôi đã sinh cho ông một con trai, khi ông đã về già!”

-Việc I-xa-ác được sinh ra bởi một người cha vừa tròn 100 tuổi và bởi một bà mẹ cũng suýt soát tuổi tram. Cuộc sinh nở đặc biệt này đúng là như một phép lạ ! Không ai có thể tin nổi, ngay cả Abraham và bà Sa-ra cũng không thể tin rằng mình có thể có được một đứa con ruột trong độ tuổi đã quá già!

-Đó là cách nhìn của con người, nhưng đối với Thiên Chúa, một vì Thiên Chúa toàn năng thì không có gì mà Ngài không thể làm được. Ngài đã long trọng thề hứa và Ngài cũng đã giữ lời. Làm sao tả cho siết nổi vui mừng của đôi vợ chồng già son sẻ là Abraham và Sa-ra.

- Tiếng khóc chào đời của đứa con cầu con khẩn này đã xua đi hết mọi nỗi ưu phiền đặc biệt nơi bà Sa-ra : “Reo mừng lên, hỡi người phụ nữ son sẻ, không sinh con; hãy bật tiếng reo hò mừng vui, hỡi ai chưa một lần chuyển dạ, vì con của phụ nữ bị bỏ rơi thì đông hơn con của phụ nữ có chồng” (Is 54,1).

- Abraham đã đặt tên cho con trẻ là I-xa-ác và sau khi sinh được 8 ngày, ông đã cắt bì cho con trẻ như Chúa đã truyền dạy.

1. Ông Isaac chào đời.

- Lúc Abraham được 100 tuổi.
- Abraham đặt tên cho con trẻ là Isaac.
- Isaac được 8 ngày, Abraham đã cắt bì cho Isaac theo lệnh Chúa truyền.
- Bà Xa-ra vui mừng vì đã sinh con trong lúc tuổi đã già.

2/. Ha-ga và Ít-ma-ên bị đuổi (St 21,8-21).

⁸Đưa trẻ lớn lên và cai sữa. Ông Áp-ra-ham làm tiệc lớn ngày I-xa-ác cai sữa. ⁹Bà Xa-ra thấy đưa con mà Ha-ga, người Ai-cập, đã sinh ra cho ông Áp-ra-ham, đang cười giỡn, ¹⁰liền nói với ông Áp-ra-ham: “Ông hãy đuổi hai mẹ con đưa nữ tỳ này đi, vì con trai đưa nữ tỳ không được thừa kế cùng với I-xa-ác, con trai tôi.”

¹¹ Ông Áp-ra-ham rất bực mình vì lời ấy, bởi đó là con ông. ¹² Nhưng Thiên Chúa phán với ông Áp-ra-ham: “Đừng bực mình vì chuyện đứa trẻ và người nữ tỳ của ngươi. Tất cả những gì Xa-ra nói với ngươi, cứ nghe, bởi vì chính nhờ I-xa-ác mà ngươi sẽ có một dòng dõi mang tên ngươi. ¹³ Còn con trai của người nữ tỳ, Ta cũng sẽ làm cho nó thành một dân tộc lớn, vì nó là dòng dõi ngươi.”

Ha-ga Và Ít-ma-ên Bị Đuổi

¹⁴Sáng hôm sau, ông Áp-ra-ham dậy sớm, lấy bánh và một bầu da đựng nước đưa cho Ha-ga. Ông đặt đứa bé lên vai nàng và bắt nàng phải đi. Nàng đi lang thang trong sa mạc Bơ-e Se-va. ¹⁵Khi nước trong bầu da đã cạn, nàng vất đứa bé dưới một bụi cây, ¹⁶rồi đi ngồi đối diện, cách xa khoảng tầm cung bắn. Nàng nói: “Sao cho tôi đừng nhìn thấy đứa bé chết!” Nàng ngồi đối diện và bật tiếng khóc.

17 Thiên Chúa
nghe thấy tiếng
đứa trẻ và từ
trời, sứ thần
Thiên Chúa
gọi Ha-ga và
nói: “Sao
thế, Ha-ga?
Đừng sợ, vì
Thiên Chúa đã
nghe thấy tiếng
đứa trẻ, ở chỗ
nó nằm.

18 Đứng lên! Đỡ đứa trẻ dậy và ôm nó trong tay, vì Ta sẽ làm cho nó thành một dân tộc lớn.” *19* Thiên Chúa mở mắt cho nàng, và nàng thấy một giếng nước. Nàng đi đổ nước đầy bầu da, rồi cho đứa trẻ uống. *20* Thiên Chúa ở với đứa trẻ, nó lớn lên, sống trong sa mạc, và trở thành người bán cung. *21* Nó sống trong sa mạc Pa-ran, và mẹ nó cưới cho nó một cô vợ người đất Ai-cập.

- Mỗi lần đọc lại đoạn tường thuật này, có lẽ không ai không chạnh lòng thương cảm cho hoàn cảnh của hai mẹ con nữ tỳ Ha-ga và đều có ấn tượng không mấy tốt đẹp đối với lòng dạ hẹp hòi của bà Sa-ra. Bà đã được Thiên Chúa yêu thương sao bà lại nở bực đãi mẹ con người nữ tỳ trung tín đã từng hầu hạ, giúp đỡ bà trong mọi hoàn cảnh.

- Chính Thiên Chúa Ngài cũng đã tỏ ra thương cảm và đã sai sứ thần đến để an ủi, khích lệ, trấn an và giúp cho hai mẹ con Ha-ga về đến quê nhà bình yên. Ngoài ra chính Chúa cũng hứa sẽ giúp cho dòng dõi của đứa con vô phước này một tương lai tốt đẹp. Chính Chúa sẽ làm cho nó thành tổ phụ của một dân tộc lớn.

2. Ha-ga và It-ma-el bị đuổi.

-Bà Xa-ra không muốn cho mẹ con Ha-ga – It-ma-el ở chung nhà, nên tìm cách đuổi đi.

- Abraham rất bực mình nhưng đành phải chịu Xa-ra để gia đình được ấm êm. Chúa cũng khuyên Abraham nên làm như vậy.

- Journeys of Abraham
- Journeys of Isaac
- Journeys of Jacob
- Main Roads

Journeys of Abraham, Isaac and Jacob

3/. Áp-ra-ham và vua A-vi-me-léc ở Bơ-e Se-va (St21,22-34).

²²Thời ấy, vua A-vi-me-léc cùng với ông Pi-khôn, tướng chỉ huy quân đội của vua, đến nói với ông Áp-ra-ham: “Thiên Chúa ở với ông trong tất cả những gì ông làm. ²³Vậy bây giờ ông hãy lấy Thiên Chúa mà thề tại đây với tôi là ông sẽ không lừa dối tôi và con cái cháu chắt tôi; tôi đã lấy tình mà đối xử với ông thế nào, thì ông cũng phải đối xử với tôi và với đất ông đang trú ngụ như vậy.”

²⁴ Ông Áp-ra-ham nói: “Tôi xin thề.” ²⁵ Ông Áp-ra-ham trách vua A-vi-me-léc về chuyện giếng nước mà những đầy tớ vua A-vi-me-léc đã chiếm đoạt. ²⁶ Vua A-vi-me-léc nói : “Tôi không biết ai đã làm điều đó. Chính ông đã không thông báo cho tôi ; và chính tôi mãi tới hôm nay cũng chẳng nghe biết gì.” ²⁷ Ông Áp-ra-ham lấy chiên bò biểu vua A-vi-me-léc, và cả hai lập một giao ước.

²⁸Ông Áp-ra-ham tách riêng bảy con chiên cái còn non trong đàn ra. ²⁹Vua A-vi-me-léc nói với ông Áp-ra-ham: “Bảy con chiên cái còn non ông tách riêng ra đó là để làm gì?” ³⁰Ông trả lời: “Bảy chiên cái còn non ấy, xin ông nhận từ tay tôi; đó sẽ là bằng chứng tỏ ra chính tôi đã đào cái giếng ấy.” ³¹Bởi vậy, người ta gọi nơi ấy là Bơ-e Se-va, vì tại đó hai người đã thề.

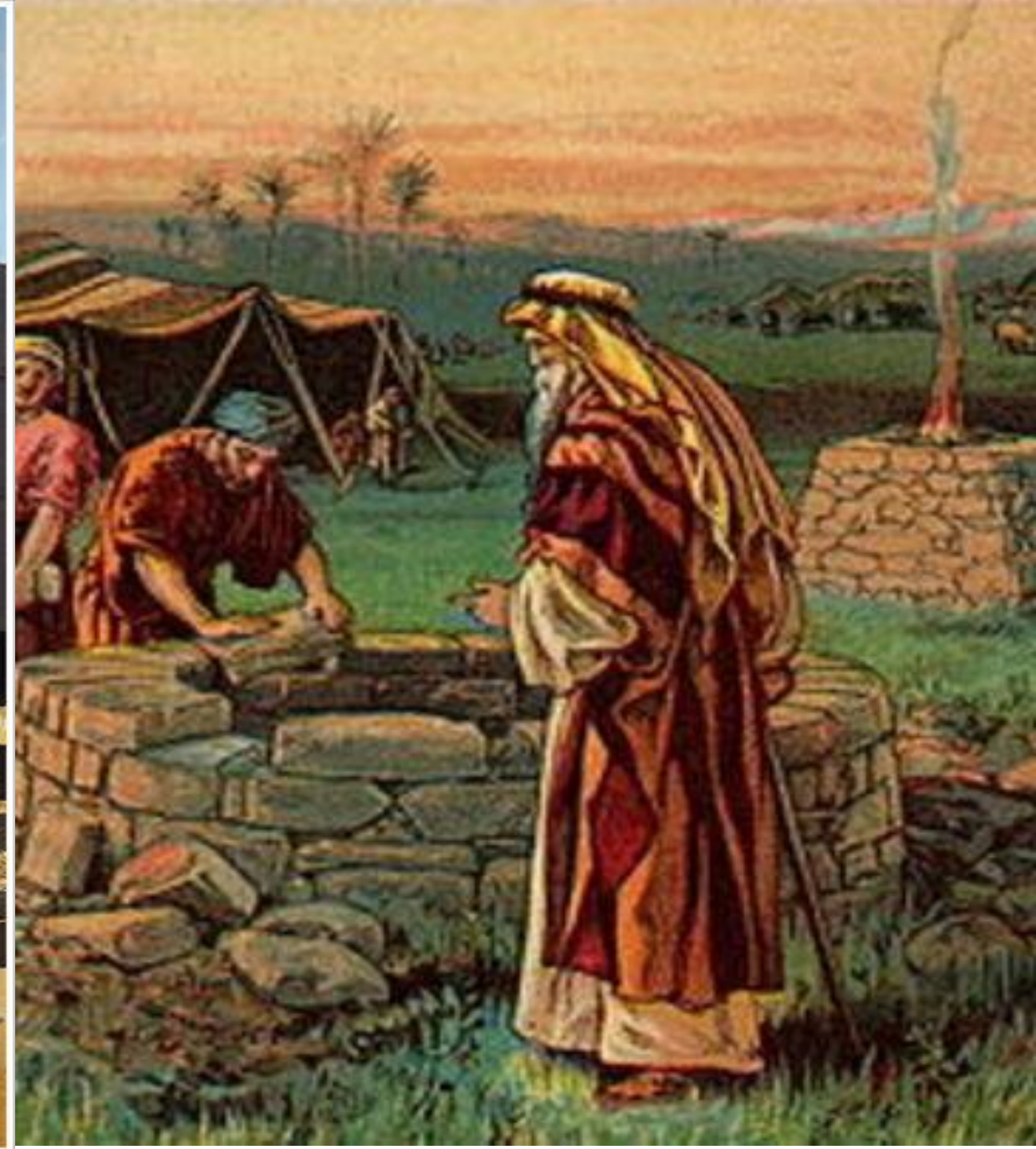
- Bơ-e se-va (Beersheba) hiện nay đã trở thành một thành phố lớn ở sa mạc Negev thuộc miền Nam Israel nằm cách Khép-rôn (Hebron) 44km về phía nam (xem bản đồ 3/25). Chính ở đây có nguồn nước ngọt rất tốt và dồi dào. Chính ở đây ngày xưa Abraham đã cho đào một cái giếng và sau đó trở thành mối tranh chấp giữa những người của Abraham và những người của vua A-vi-me-lec.

- Cuộc tranh chấp này đã khiến cho vua Avimelec cùng với Pi-khôn đến gặp Abraham tại Beersheba để cùng hiểu rõ và cùng giải quyết rốt ráo vấn đề. Sau khi đã hiểu nhau, họ đã cùng ký kết giao ước giao hảo tại Beersheba.
- Beersheba từ đó đã trở thành mốc biên giới phía nam của Israel như trong kiểu nói : “Từ Dan đến Beersheba” (xem Tl 20,1).

•³² Họ đã lập giao ước tại Bơ-e Se-va, rồi vua A-vi-me-léc đứng dậy cùng với ông Pi-khôn, người chỉ huy quân đội của vua, và trở về đất người Phi-li-tinh ^o. ³³ Ông Áp-ra-ham trồng một cây liễu bách tại Bơ-e Se-va, ở đó ông kêu cầu danh ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa vĩnh cửu. ³⁴ Ông Áp-ra-ham trú ngụ lâu dài trong đất người Phi-li-tinh.

ABRAHAM

ABIMELECH

Beersheba

Home of the Patriarchs

- Journeys of Abraham
- Journeys of Isaac
- Journeys of Jacob
- Main Roads

Journeys of Abraham, Isaac and Jacob

3. Ông Áp-ra-ham và vua A-vi-me-léc về vấn đề giếng nước ở Bơ-e Se-va (giếng thề).

- Có tranh chấp giữa những người của Abraham và của vua A-vi-me-léc về một cái giếng của Abraham bị các đầy tớ vua A-vi-me-léc chiếm đoạt.
- Vua A-vi-me-léc đích thân đến tìm hiểu vụ việc vì ông chưa nắm rõ. Áp-ra-ham đã chứng minh cho vua A-vi-me-léc biết cái giếng đó do chính Abraham đã đào.
- Áp-ra-ham biếu cho Vua chiên bò và cả hai đã lập giao ước là sẽ không tranh chấp nữa.

- Cái giếng đó ở trong vùng đất có tên là Bơ-e-se-va và sau khi giải quyết được các tranh chấp giữa những người của Abraham và của vua Avimelec, họ đã cùng lập một giao ước hòa bình và đã thề sẽ không còn gây rắc rối cho nhau nữa.
- Sau khi lập giao ước, vua A-vi-me-léc cùng với ông Pi-khôn, người chỉ huy quân đội của vua đã trở về đất Philitinh.
- Ap-ra-ham đã trồng một cây liễu bấp tại Bơ-e-se-va để kỷ niệm và là để ghi nhớ giao ước với vua Avimelec. Chính ở đó Ap-ra-ham đã kêu cầu danh Chúa, ông trú ngụ lâu dài trong đất Philitinh, tức là đất canaan vào thời đó.